

РЕШЕНИЕ

№ 5487

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4494** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. параграф 2 от ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

С решение № 2775/25.04.2024 г. по настоящото дело е отхвърлена жалбата на МЕГАТРАНС ТОП ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221022002537-091-001-091-001 от 17.01.2023 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22221423017891-003-001 от 25.01.2023 г., издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 395 от 30.03.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, относно установени допълнителни задължения по Закон за данък върху добавената стойност в размер на 6 845,60 лв. и лихви за забава в размер на 1 223,76 лв. за данъчни периоди: от м. 12.2020 г. до м. 01.2021 г., от м. 03.2021 г. до м.11.2021 г. и от м. 01.2022 г. до м.02.2022 г.

Със същото решение МЕГАТРАНС ТОП ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е осъдено да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 1106,94 лева (хиляда сто и шест лева и деветдесет и четири стотинки) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е връчено на жалбоподателя на 07.05.2024 г. С вх.№ 18780 от 20.05.2024 г. на АССГ, в рамките на срока по чл. 211, ал.1 от АПК е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на МЕГАТРАНС ТОП ЕООД, адресирана до Върховния административен съд. На 24.07.2024 г. е получено уточнение на

касационната жалба, в което е посочено, че дружеството е обжалвало в цялост процесния ревизионен акт, но съдът не е разгледал целия обжалваем интерес, който е 76 864,21 лв., формиран от данък за възстановяване от лизингови вноски и лихви в размер на 70 324,73 лв. и лихви в размер на 6 539,48 лв., а е обсъдил само сумата на начета, която е в размер на 6 845,60 лв. главница и 1 233,76 лв. лихви. В уточнението не се коментира конкретен материален интерес на отказано право на данъчен кредит. Съгласно разпореждане на председателя на Първо отделение на Върховния административен съд, делото е изпратено на Административен съд София-град за произнасяне по реда на чл. 176 от АПК.

В отговор на посоченото уточнение от 01.08.2024 г., от страна на директора на дирекция ОДОП – С. е заявено, че Административен съд София-град се е произнесъл с конкретни мотиви по целия обжалваем интерес и направеното искане е неоснователно.

С разпореждане от 07.10.2024 г. на настоящия съдебен състав на жалбоподателя е указано да посочи в кои конкретни части, обжалвани и по административен ред пред директора на дирекция ОДОП – С., съставът на Административен съд София-град не се произнесъл, да се уточни относно кои данъчни периоди се иска допълване на решението, относно какви по вид задължения и относно какви конкретни суми на задължения.

Постъпило е уточнение от представляващия дружеството от 21.10.2024 г., с което са изброени конкретните задължения по вид, размер и данъчни периоди, които според жалбоподателя формират материалния интерес по делото. Възражава се срещу извършено прихващане от органите по приходите на сумите за възстановяване със задължения на дружеството.

С отговор на горното уточнение на касационната жалба директорът на ДОДОП - С. (чрез процесуален представител) оспорва основанието за постановяване на допълнително решение по делото. Счита, че съдът се е произнесъл по целия материален интерес, който съвпада с установените задължения за довносяне общо в размер на 6 845,60 лв. главница и 1 233,76 лв. лихви.

С оглед изясняване на спорния между страните въпрос относно материалния интерес на делото с протоколно определение от 04.12.2024 г. от открито съдебно заседание от същата дата, за която са редовно призовани страните, Административен съд София-град, 16-ти с-в е допуснал съдебно-изчислителна експертиза, която да даде отговор на въпросите: „За ревизираните периоди, за които е издаден ревизионния акт, за всеки период какво е било декларираното задължение от Мегатранс Топ ЕООД. Каква промяна е извършена в резултат от ревизионното производство, т.е. какъв резултат за периода е определен, съответно какво е задължението за периода, като отговорът да бъде формулиран, като по отношение за всеки период се посочи каква е сумата на непризнатия данъчен кредит и в резултат от това какво е определеното задължение за допълнително плащане за периода и по кои фактури“.

Назначено е вещо лице Е. К., която е изготвила експертиза и е представила заключение. В приложение I към същото на л. 618 са изложени констатациите на експерта относно непризнатия данъчен кредит по спорните в настоящото съдебно производство фактури. В приложение II на л. 619 са изложени данните относно установен резултат за ревизирания период по данъчни периоди и общо за целия ревизиран срок, като е установено задължение за внасяне в размер на 6 845,85 лв. Направено е заключение, че сумата на непризнатия данъчен кредит за ревизираните

периоди, описани в табличен вид фактури и доставчици е 8 784,58 лв.

Заключението е прието от страните без оспорване след изслушване на вещото лице в открито съдебно заседание на 29.01.2025 г. с участие на представители на страните, които са задали уточняващи въпроси. Експертът поддържа, че сумата на отказания данъчен кредит по оспорения РА е в размер на 8 784,58 лв.

Съдът кредитира представеното заключение на съдебно-изчислителната експертиза като професионално и безпристрастно изготвено, даващо пълен и недвусмислен отговор на поставените въпроси.

С оглед на гореизложеното настоящият състав на Административен съд София-град намира, че се е произнесъл по депозираната пред него жалба срещу РА в цялост, за всички включени в оспорването данъчни периоди и задължения. Предвид възникналия спор между страните относно материалния интерес на делото, за прецизност съдът намира, че диспозитивът на постановеното решение № 2775/25.04.2024 г. по настоящото дело следва да бъде допълнен относно размера на непризнатото право на данъчен кредит с процесния РА.

Предвид изложеното и на основание чл. 176, ал. 1 от АПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 16 състав

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение № 2775/25.04.2024 г. по настоящото дело, с което е постановено: ОТХВЪРЛЯ жалбата на МЕГАТРАНС ТОП ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221022002537-091-001-091-001 от 17.01.2023 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22221423017891-003-001 от 25.01.2023 г., издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 395 от 30.03.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, относно установени допълнителни задължения по Закон за данък върху добавената стойност в размер на 6 845,60 лв. и лихви за забава в размер на 1 223,76 лв. за данъчни периоди: от м. 12.2020 г. до м. 01.2021 г., от м. 03.2021 г. до м. 11.2021 г. и от м. 01.2022 г. до м. 02.2022 г.,

КАТО ДОПЪЛВА:

„в резултат от непризнато право на данъчен кредит, общо в размер на 8 784,58 лв.“.

Допълнителното решение подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: